Parlementaire geschiedenis	Cumulatieregeling incassokosten bij termijnbetalingen
Per 1 oktober 2024	

Wettekst:[1]

Artikel 21. Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek (cumulatie incassokosten)

Aan artikel 96 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Zijn op grond van eenzelfde rechtsverhouding termijnbetalingen verschuldigd en wordt aangemaand als bedoeld in lid 6 voor een termijnbetaling waarvoor op grond van de in lid 5 bedoelde algemene maatregel van bestuur de laagste vergoeding geldt, dan wordt voor de berekening van de vergoeding vanaf de dag dat wordt aangemaand, rekening gehouden met een of meerdere aanmaningen voor termijnbetalingen die geheel of gedeeltelijk onbetaald zijn gebleven in een periode van zes maanden voorafgaand aan de dag van de aanmaning.
De in de eerste zin genoemde algemene maatregel van bestuur bevat nadere regels voor de vergoeding. Hierin wordt, in afwijking van lid 7, tevens de vergoeding bepaald in het geval één aanmaning meerdere termijnbetalingen betreft.
Van dit lid kan niet ten nadele van de in lid 5 bedoelde schuldenaar worden afgeweken.

Besluit:[2]

Paragraaf 9 Wijziging Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten

Artikel 9.1 Nieuw artikel 2a

Na artikel 2 van het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2a

1. De vergoeding bedoeld in artikel 96 lid 8 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek bedraagt voor de eerste termijnbetaling waarvoor de laagste vergoeding geldt in een periode van zes maanden € 40 en voor volgende van deze termijnbetalingen in deze periode € 20.
2. Wanneer in één aanmaning wordt aangemaand voor meerdere termijnbetalingen, waarvoor tenminste voor één termijnbetaling de laagste vergoeding geldt, bedraagt de vergoeding het hoogste bedrag dat voor een van de betreffende termijnbetalingen in rekening kan worden gebracht.

[1] *Stb.* 2022, 186.
[2] *Stb.* 2024, 44.

Memorie van toelichting[3]

(…)

4. Ongewenste cumulatie van incassokosten

Zoals hiervoor opgemerkt, is bij brief van 8 februari 2019 aangekondigd dat de ongewenste cumulatie van incassokosten bij termijnbetalingen die volgen uit duurovereenkomsten zal worden tegengegaan.36 In artikel 6:96, zevende lid, BW is bepaald dat indien de schuldenaar voor meerdere opeisbare vorderingen kan worden aangemaand, dit in één aanmaning, de zogenoemde veertiendagenbrief, moet plaatsvinden.37 De openstaande hoofdsommen worden dan voor de berekening van de kosten bij elkaar opgeteld. Wanneer echter na iedere niet betaalde termijn een aanmaning wordt verstuurd, mogen over elke termijn afzonderlijk incassokosten worden gerekend. Zo kan sprake zijn van een ongewenst verdienmodel waar de schuldenaar de dupe van kan worden. Om die ongewenste situatie aan te pakken is een aantal in de brief van 8 februari 2019 genoemde opties bestudeerd:

1. een verplichting om alle openstaande termijnen samen te voegen voor de berekening van de incassokosten, ook als er reeds een aanmaning is verstuurd;

2. de introductie van een cumulatiestaffel (gecombineerd met het samenvoegen van openstaande vorderingen); en

3. het maximeren van het bedrag aan incassokosten dat per consument per periode in rekening mag worden gebracht, bijvoorbeeld door een specifiek percentage te gebruiken.

Met betrekking tot de eerste optie is gekeken naar het samenvoegen van openstaande vorderingen over een bepaalde periode als er al veertiendagenbrieven zijn verzonden. De som van de openstaande termijnvorderingen is daarbij bepalend voor de berekening van de incassokosten. Ten aanzien van de tweede optie is een cumulatiestaffel bezien, waarbij het minimumtarief van € 4038 uit een oplopend tarief bestaat (bijvoorbeeld € 10 bij de eerste, € 10 bij de tweede en € 20 bij de derde openstaande termijn), waardoor er een betaalprikkel ontstaat. Tevens worden openstaande vorderingen samengevoegd zoals bij de eerste optie. Bij de derde optie is aan de hand van een percentage het bedrag berekend dat een schuldenaar over elke onbetaalde termijn aan incassokosten kwijt is. Het percentage wordt afgezet tegen de totale som aan termijnbetalingen per jaar. Het bedrag dat theoretisch in één jaar open zou kunnen staan bij vorderingen ontstaan uit duurovereenkomsten, is bepalend voor de maximale hoogte van de incassokosten.

Deze opties bleken op fundamentele bezwaren te stuiten. De eerste twee opties zorgen er weliswaar voor dat door de samenvoeging van openstaande vorderingen de stapeling van de incassokosten wordt voorkomen, maar deze maken de uitleg daarvan en de uitvoerbaarheid zeer complex. Dit omdat de incassokosten worden berekend over de openstaande totale hoofdsom. Als in deze varianten wordt overgegaan tot deelbetalingen, kan de openstaande hoofdsom wijzigen, waardoor het bedrag aan incassokosten kan wijzigen en er een herberekening daarvan dient plaats te vinden.

[3] *Kamerstukken II 2020-21*, 35733, nr.3.

De derde optie is eenvoudiger toe te passen, omdat een vooraf vastgesteld percentage van het termijnbedrag aan incassokosten wordt berekend. Deze optie kent ook een aantal bezwaren. Bij lage termijnbedragen kunnen slechts heel geringe kosten per termijn in rekening worden gebracht. Bovendien moet steeds vooraf duidelijk zijn hoe hoog de termijnbetaling is. In geval van variabele termijnbetalingen, zoals bij telefoonrekeningen, is dat niet bekend.

Rekening houdend met de nadelen van deze onderzochte opties is ook gekeken naar een variant van het samenvoegen van vorderingen. In dit voorstel worden bij een nieuwe onbetaalde vordering de oorspronkelijke termijnbedragen in een periode van zes maanden samengevoegd. De bijbehorende incassokosten worden dan over de openstaande vorderingen waarvoor eerder is aangemaand in die periode berekend. Vanwege de complexiteit van dit voorstel – die ook naar voren is gebracht in de consultatie (zie voor een uitgebreide bespreking en de verwerking van de consultatiereacties hoofdstuk 11) – is ook hier niet voor gekozen.

Bij de totstandkoming van een nieuwe regeling is vervolgens vastgehouden aan een aantal uitgangspunten:

1. Schuldenaren worden niet geconfronteerd met onevenredige buitengerechtelijke incassokosten.

2. Anderzijds krijgen schuldeisers voor het verkrijgen van voldoening buiten rechte redelijke kosten vergoed.

3. De regeling dient om ongewenste cumulatie van incassokosten bij lage(re) termijnbedragen tegen te gaan.

4. Bij openstaande vorderingen kan het bij termijnbetalingen zowel gaan om opeenvolgende vorderingen als om vorderingen die in de betreffende periode niet opeenvolgend zijn.

5. De normering van de hoogte van de incassokosten zoals neergelegd in het BIK verandert op zichzelf niet.

6. De regeling moet zo eenvoudig mogelijk, niet multi-interpretabel en niet te complex zijn.

Dit wetsvoorstel geeft daarvan een uitwerking door een bepaling te introduceren waarin bij termijnbetalingen beneden € 266,67 de incassokosten afhankelijk zijn van het aantal na aanmaning niet tijdig betaalde termijnen binnen een periode van zes maanden. Er wordt bij elke nieuwe aanmaning zes maanden teruggekeken voor het in rekening brengen van incassokosten. In de huidige situatie kan – indien telkens afzonderlijk wordt aangemaand – iedere maand € 40 aan incassokosten worden gerekend. Op grond van dit wetsvoorstel kan voor de eerste gemiste termijn € 40 aan incassokosten worden gerekend. Voor de termijnen erna die binnen zes maanden vallen geldt echter dat telkens € 20 aan incassokosten kan worden gerekend. Die bedragen worden overigens bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld.

Gemiste betalingen waarvoor is aangemaand binnen zes maanden	Voorgestelde hoogte incassokosten
1e termijn	€ 40
2e termijn	€ 20
3e termijn	€ 20
4e termijn	€ 20
5e termijn	€ 20
6e termijn	€ 20

De voorgestelde optie geldt enkel voor termijnbedragen van maximaal € 266,67 per maand. Dit is het bedrag waarvoor het minimumbedrag van € 40 aan incassokosten geldt en dat zijn bij uitstek de gevallen waarin de incassokosten na cumulatie onevenredig hoog kunnen worden (doordat voor iedere termijn van lager dan € 266,67 een bedrag van € 40 in rekening kan worden gebracht).

In geval bij de eerste aanmaning voor meerdere termijnbedragen wordt aangemaand, geldt dat maximaal € 40 aan incassokosten in rekening mag worden gebracht. Bij elke tweede en volgende aanmaning binnen een periode van zes maanden voorafgaand aan de aanmaning is dit een bedrag van maximaal € 20. Indien in een aanmaning voor twee of meer gemiste termijnen wordt aangemaand wordt teruggerekend vanaf de laatste gemiste termijn waarvoor wordt aangemaand. Als na de laatste aanmaning waarbij tijdige betaling is uitgebleven zes maanden is verstreken zal wederom € 40 aan incassokosten mogen worden gerekend. Bij duurovereenkomsten kan ook sprake zijn van wisselende termijnbedragen: de ene maand valt de vordering hoger uit dan de andere maand.39 Indien een termijnbedrag hoger uitvalt dan € 266,67 geldt de algemene cumulatiestaffel van het Bik en wordt een percentage van de vordering als maximum aan incassokosten aangehouden. Deze gemiste termijn telt wel mee voor de terugkijktermijn van zes maanden. De schuldeiser heeft immers incassokosten, die bovendien meer dan € 40 bedragen, kunnen rekenen. Uitgangspunt van de voorgestelde regeling is enerzijds dat incassokosten voor de schuldenaar niet onevenredig hoog oplopen en anderzijds dat de schuldeiser geregeld incassokosten kan rekenen en een redelijke vergoeding voor zijn werkzaamheden krijgt. Hierbij past dat voor een opvolgende, binnen zes maanden, gemiste termijn van lager dan € 266,67, € 20 aan incassokosten mag worden gerekend en niet € 40.

Met deze rekenmethode wordt tegemoet gekomen aan de wens cumulatie van incassokosten te beperken. Het maximumbedrag aan incassokosten komt per zes maanden op € 140 (€ 40 + 5x € 20 euro) uit, waar dit onder de huidige regeling € 240 (6 x € 40) kan zijn. Anderzijds is de berekening eenvoudiger dan in het eerdere voorstel nu in een periode van zes maanden alleen gekeken wordt naar de gemiste termijnbetalingen en er niet wordt samengevoegd. Omdat bij elke aanmaning die niet tot tijdige betaling leidt kosten in rekening kunnen worden gebracht ontstaat er voor de

schuldenaar een prikkel te betalen. Voor de schuldeiser betekent dit dat tegenover iedere aanmaning die niet tot tijdige betaling leidt een vergoeding staat.

Van de regeling kan niet ten nadele van de consument schuldenaar worden afgeweken (maar wel ten voordele). Schuldeisers houden de mogelijkheid om hun eigen berekeningswijze toe te blijven passen, zolang dit niet tot hogere kosten leidt voor de schuldenaar.

(…)

3. HOOFDSTUK 7. WIJZIGINGS- EN SAMENLOOPBEPALINGEN

Artikel 21. Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek (cumulatie incassokosten)

Op grond van artikel 6:96, zevende lid, BW geldt dat indien een schuldenaar voor meerdere opeisbare vorderingen kan worden aangemaand, dit in één aanmaning, de zogenoemde veertiendagen brief, moet plaatsvinden. De openstaande hoofdsommen worden dan voor de berekening van de incassokosten bij elkaar opgeteld.

Het kan hierbij gaan om vorderingen op grond van verschillende overeenkomsten, maar ook om vorderingen op grond van een en dezelfde overeenkomst (duurovereenkomst) waarvoor termijnbetalingen zijn afgesproken, zoals een huurovereenkomst of het afsluiten van een abonnement.

Wanneer voor het eerst wordt aangemaand na het missen van bijvoorbeeld drie termijnbetalingen van € 200 moeten deze hoofdsommen worden samengevoegd en worden de incassokosten berekend over een bedrag van (3 x € 200 =) € 600. Deze bedragen dan € 90 (15% van € 600).68

Wanneer echter na iedere niet betaalde termijn een aanmaning wordt verstuurd, kunnen over elke termijn afzonderlijk incassokosten worden berekend. Aan een schuldenaar kan dan bij het missen van drie termijnbetalingen van € 200 een bedrag van € 120 aan incassokosten (drie keer de voor het bedrag van € 200 verschuldigde minimale incassokosten van € 40) in rekening worden gebracht.69 Zoals in het algemeen deel van de toelichting is aangegeven, kan daarom met name bij termijnbetalingen sprake zijn van een ongewenste stapeling van incassokosten (verdienmodel) waar de schuldenaar de dupe van kan worden en wordt om die situatie tegen te gaan, artikel 6:96 BW aangevuld met een nieuw achtste lid.

Ingevolge dit achtste lid zijn de incassokosten voor termijnbetalingen op grond van eenzelfde overeenkomst afhankelijk van het aantal na aanmaning niet tijdig betaalde termijnen binnen een periode tot zes maanden geleden. Er wordt bij elke nieuwe aanmaning zes maanden teruggekeken voor het in rekening brengen van incassokosten.

De voorgestelde optie geldt enkel de berekening van incassokosten voor termijnbedragen van maximaal € 266,67 per maand. Dit is het bedrag waarvoor op grond van Bik het minimumbedrag van € 40 aan incassokosten geldt en dat zijn bij uitstek de gevallen waarin de incassokosten onevenredig hoog kunnen zijn, omdat voor iedere termijn van lager dan € 266,67 een bedrag van € 40 in rekening kan worden gebracht. Zoals in het algemeen deel is aangegeven bedragen de incassokosten voor de eerste termijnbetaling in de periode tot zes maanden terug bezien een bedrag van € 40 en voor volgende termijnbetalingen € 20. Het maximumbedrag aan incassokosten komt per zes maanden bij termijnen lager dan € 266,67 uit op € 140 (€ 40 + 5x = € 20 euro), waar dit onder de huidige regeling, zoals hierboven aangegeven, € 240 (6 x € 40) kan zijn. Deze bedragen zullen in de in het vijfde lid van artikel 6:96 genoemde algemene maatregel van bestuur, het Bik, worden opgenomen.

De regeling werkt als volgt uit.

Stel dat een schuldenaar verzuimt zijn termijnbedragen van € 200 van januari 2021, maart 2021, april 2021, mei 2021 en december 2021 te betalen.

Wanneer voor het termijnbedrag over januari 2021 wordt aangemaand en tijdige betaling uitblijft, mag de schuldeiser maximaal € 40 aan incassokosten rekenen als in de zes maanden hiervoor niet is aangemaand en tijdige betaling (binnen de termijn van veertien dagen) is uitgebleven. Voor de gemiste termijnen in maart 2021, april 2021 en mei 2021 mag telkens € 20 aan incassokosten worden gerekend (respectievelijk 2e, 3e en 4e niet betaalde termijn binnen zes maanden). Ten aanzien van de gemiste termijn in december 2021 mag de schuldeiser weer € 40 aan incassokosten rekenen. De afgelopen zes maanden zijn geen betalingen gemist, waardoor voor de berekening van incassokosten weer bij de 1e termijn wordt aangevangen.

In het geval van wisselende termijnbedragen geldt dat wanneer een termijnbedrag uitkomt boven € 267,67, hiervoor de bestaande regeling van het Bik geldt (15% van de hoofdsom). Deze termijn doet mee voor de termijn van zes maanden om terug te kijken naar het aantal aanmaningen in die periode. Stel dat in het gegeven voorbeeld de termijnen van januari 2021 en maart 2021 € 200 bedragen, de termijn van april € 280 bedraagt en van mei 2021 weer € 200. In mei wordt zes maanden teruggekeken. De incassokosten bedragen dan € 40, € 20, € 42 (15% van de hoofdsom € 280) en € 20. Wanneer ook in september 2021 een termijn wordt gemist van € 280 en in december 2021 weer een termijn van € 200, geldt dat bij aanmaning in december zes maanden wordt teruggekeken naar de periode tot en met juli. Als de termijn van september niet mee zou tellen, zou december de eerste aanmaning in zes maanden betreffen en zou er € 40 aan incassokosten in rekening kunnen worden gebracht. Wanneer de termijn van september wel meetelt, zoals wordt voorgesteld, is de aanmaning van december de tweede aanmaning en bedragen de incassokosten € 20.

In afwijking van lid 7 geldt dat wanneer voor meerdere termijnen wordt aangemaand het hoogste bedrag aan incassokosten geldt dat voor een van de betreffende termijnen in rekening kan worden gebracht. Dit zal eveneens in het Bik worden geregeld. De schuldeiser die in het gegeven voorbeeld voor de eerste keer in maart 2021 in actie komt moet de gemiste termijnen van € 200 van januari en maart 2021 in één aanmaning opnemen. Hiervoor mag hij € 40 incassokosten in rekening brengen (er geldt een bedrag van € 40 en een bedrag van € 20). Voor de gezamenlijk aangemaande termijnen van € 200 van april en mei 2021 mag hij in totaal € 20 in rekening brengen (voor beide termijnen geldt een bedrag van € 20). Wanneer de termijn van april € 280 bedraagt, mag bij de gezamenlijke aanmaning € 42 in rekening worden gebracht (er geldt een bedrag van € 42 en van € 20).

Voor de gemiste termijn in december 2021 mag hij weer € 40 aan incassokosten rekenen. In het geval dat de schuldeiser na de aanmaning over januari en maart 2021 lange tijd stilzit en uiteindelijk de gemiste termijnen van april 2021, mei 2021 en december 2021 in één aanmaning opneemt, geldt dat hij hiervoor € 40 aan incassokosten in rekening mag brengen, omdat bij de laatste gemiste termijn, december 2021, geldt dat de zes maanden daaraan voorafgaand niet is verzuimd te betalen en voor de berekening van incassokosten weer bij de 1e termijn wordt aangevangen.

Er mag niet ten nadele van de consument schuldenaar van de regeling worden afgeweken, maar wel ten voordele. Schuldeisers houden zo de mogelijkheid om hun eigen berekeningswijze toe te blijven passen, zolang dit niet tot hogere kosten leidt voor de schuldenaar.

Nota naar aanleiding van het verslag[4]

4. Ongewenste cumulatie van incassokosten

De leden van de VVD-fractie vragen of de nu in het wetsvoorstel voorgestelde cumulatieregeling uitvoerbaar is voor alle betrokken partijen. Deze leden horen graag of de regering bereid is bij de communicatie over dit wetsvoorstel extra aandacht te besteden aan de uitleg van deze regeling aan belanghebbende partijen.

Daartoe ben ik natuurlijk bereid. Uitgangspunt is dat de cumulatieregeling in zijn huidige vorm uitvoerbaar is, maar het is zeker goed om extra aandacht te besteden aan de uitleg van deze regeling aan belanghebbende partijen.

Voornoemde leden vragen op enkele punten nog verduidelijking van het voorstel. Deelbetalingen en het optellen van vorderingen lijken te worden gelijkgesteld. Na iedere gemiste termijn, dus een deelbetaling, is de schuldenaar 20 euro buitengerechtelijke incassokosten verschuldigd. Is het verzuim dan reeds ingetreden? Is elke keer een 14-dagen brief vereist, een 14-dagenbrief is rechtens immers niet hetzelfde als aanmaning? Moet de hoogte van de incassokosten elke keer aangezegd worden?

Artikel 21 houdt een regeling in voor termijnbetalingen tot een bedrag van maximaal € 266,67. Voor vorderingen tot dit bedrag kan volgens het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten (Bik) na aanmaning het minimumbedrag van € 40 aan incassokosten in rekening worden gebracht. De buitengerechtelijke incassokosten zijn afhankelijk van het aantal na aanmaning niet tijdig betaalde termijnen binnen een periode van zes maanden. Bij elke nieuwe aanmaning wordt zes maanden teruggekeken voor het bepalen van de hoogte van de incassokosten. Voor de eerste gemiste termijn kan € 40 aan incassokosten worden gerekend. Voor de termijnen erna binnen een periode van zes maanden kan telkens € 20 aan incassokosten worden gerekend. Deze bedragen zullen in het Bik worden opgenomen. Bij maandelijkse termijnen kan zo maximaal een bedrag van € 140 (1x € 40 en 5x € 20) worden gerekend als voor elke termijn afzonderlijk is aangemaand. Dit is voor de schuldenaar een belangrijke verbetering ten opzichte van de huidige regeling. Op grond van de huidige regeling mag voor iedere afzonderlijke aangemaande termijn € 40 aan incassokosten worden gerekend. Voor een periode van zes maanden komt dit dus neer op een maximumbedrag van € 240 aan incassokosten.

Op grond van artikel 6:96 lid 6 BW mag de schuldeiser alleen incassokosten in rekening brengen, als hij de schuldenaar die een consument is en op grond van artikel 6:81 BW in verzuim is, een aanmaning heeft verstuurd. Deze aanmaning wordt wel de veertiendagenbrief genoemd. Een schuldenaar is in verzuim wanneer de betaaltermijn voor is verstreken. Als er geen duidelijke termijn

[4] *Kamerstukken II 2021-22*, 35733, nr.6.

voor betaling is, dan is de schuldenaar in verzuim als de schuldeiser de schuldenaar in gebreke heeft gesteld en de schuldenaar niet heeft betaald (vgl. artikel 6:82 en 83 BW).

Met de veertiendagenbrief wordt aan de consument schuldenaar die reeds in verzuim is de gelegenheid gegeven om alsnog binnen veertien dagen zonder bijkomende kosten te betalen. In deze kosteloze aanmaning moet worden vermeld wat de gevolgen en precieze kosten zijn indien de schuldenaar niet binnen de veertien dagen betaalt.

Het huidige lid 7 van artikel 6:96 BW bepaalt dat wanneer een schuldenaar voor meerdere opeisbare vorderingen kan worden aangemaand, dit in één aanmaning moet plaatsvinden. De openstaande hoofdsommen worden dan voor de berekening van de incassokosten bij elkaar opgeteld.

In artikel 21 van dit wetsvoorstel is voorzien in een afwijking van lid 7 in het Bik. Hierin zal worden geregeld dat wanneer wordt aangemaand voor meerdere termijnen waarvoor het hierboven aangegeven systeem geldt het hoogste bedrag aan incassokosten geldt dat voor een van de betreffende termijnen in rekening kan worden gebracht (€ 40 of € 20). Dit betekent dat een schuldeiser die voor gemiste betalingen van bijvoorbeeld januari en maart voor de eerste keer in maart in actie komt de gemiste termijnen in één aanmaning moet opnemen en hiervoor € 40 aan incassokosten in rekening brengen (er geldt een bedrag van € 40 (eerste termijn van zes maanden) en een bedrag van € 20 (tweede termijn van zes maanden). Voor vervolgens gezamenlijk aangemaande termijnen van april en mei mag hij in totaal € 20 in rekening brengen (voor beide termijnen (derde en vierde termijn van zes maanden) geldt een bedrag van € 20).

Voor elke aanmaning (veertiendagenbrief) geldt dat deze aan de hiervoor genoemde wettelijke vereisten dient te worden voldaan.

De leden van de CDA-fractie vragen waar het drempelbedrag van € 266,67 op gebaseerd is. Bij een abonnement van € 9,99 per maand kan men na drie maanden niet betalen al een schuld hebben verzameld van € 80,–, zo constateren deze leden.

De voorgestelde regeling geldt voor de berekening van incassokosten voor termijnbedragen van maximaal € 266,67 per maand. Dit is het bedrag waarvoor op grond van het Bik het minimumbedrag van € 40 aan incassokosten geldt.

Doel van de regeling is om de schuldenaar te beschermen tegen onnodig hoge incassokosten. Het voorstel voorkomt dat de minimum incassovergoeding van € 40 per afzonderlijke niet betaalde termijn in rekening kan worden gebracht. Het drempelbedrag is gekozen omdat bij vorderingen met een hoger bedrag waarvoor een op grond van het BIK een hoger bedrag aan incassokosten geldt het afzonderlijk in rekening brengen van termijnen geen nadeel oplevert voor de schuldenaar

Er is in het Bik voor gekozen de vergoeding van de incassokosten als percentage van de hoofdsom te berekenen waarbij het percentage lager wordt, naarmate de hoofdsom van de vordering toeneemt. Hoewel de vergoeding dus procentueel afneemt naarmate de vordering hoger wordt, wordt de daadwerkelijke vergoeding wel nog altijd hoger naarmate de vordering hoger wordt.

Over de eerste € 2.500 van de vordering mag de vergoeding voor de incassokosten maximaal 15% van de hoofdsom bedragen meteen minimale vergoeding van € 40 (vgl. artikel 2 lid 2 Bik). Voor een lagere incassovergoeding dan € 40 kunnen in redelijkheid geen incassohandelingen worden verricht. Bij een vordering van € 266,67 bedraagt 15% van de hoofdsom precies € 40. Daarom is € 266,67 gekozen als drempelbedrag in dit voorstel. Voor vorderingen van minder dan € 266,67 geldt steeds de minimum incassovergoeding van € 40, ook als het percentage van 15% van het vorderingsbedrag eigenlijk tot een lagere incassovergoeding zou leiden.

Bij vorderingen van meer dan € 266,67 geldt dat het afzonderlijk in rekening brengen van de minimum incassovergoeding van € 40 geen nadeel oplevert voor de schuldenaar. Afzonderlijk incasseren voor twee termijnen van € 266,67 leidt tot een incassovergoeding van tweemaal afzonderlijk € 40. Als deze twee termijnen van € 266,67 worden samengenomen (€ 533,34) bedraagt de incassovergoeding 15% van dit totaalbedrag. In beide gevallen is dit € 80.

Ook vragen de leden van de CDA-fractie de regering waarom er zwaar wordt getild aan enkel het behouden van betalingsprikkels om schuldenaren te bewegen tot betalen. In hoeverre is er overwogen om te bevorderen dat men bij betalingsachterstand gewoonweg het abonnement stopgezet ziet, zo vragen deze leden.

Bij de totstandkoming van een nieuwe regeling om ongewenste cumulatie van incassokosten voor termijnbedragen tot maximaal € 266,67 tegen te gaan is een aantal uitgangspunten gehanteerd. Zo dienen schuldenaren niet te worden geconfronteerd met onevenredige buitengerechtelijke incassokosten en dienen schuldeisers voor het verkrijgen van voldoening buiten rechte een redelijke vergoeding te krijgen. Daarnaast geldt dat verschuldigde kosten ook daadwerkelijk moeten worden betaald.

Wanneer bij elke aanmaning die niet tot tijdige betaling leidt kosten in rekening kunnen worden gebracht ontstaat er voor de schuldenaar een aansporing om elke termijn tijdig te betalen. Om de schuldenaar tegemoet te komen en voor lage termijnbedragen niet op onredelijk hoge kosten uit te komen is voor een tweede en volgende termijn in een periode van zes maanden voor een incassovergoeding ter hoogte van de helft van het huidige minimumbedrag van € 40 gekozen. De kosten voor een periode van maximaal zes maanden kunnen dan € 40 + 5x € 20 = € 140 bedragen in plaats van 6x € 40 = € 240. Voor de schuldeiser betekent dit dat hij voor iedere aanmaning die niet tot tijdige betaling leidt recht houdt op een vergoeding voor zijn werkzaamheden.

Voor een duurovereenkomst zoals een abonnement is vaak in de overeenkomst een regeling over opzegging opgenomen. Voor consumenten gelden voor opzegging van abonnementen specifieke wettelijke regels (zie de bepalingen over algemene voorwaarden in de art. 6:236 en 237 BW). Naast de mogelijkheden tot opzegging door partijen bestaat er de mogelijkheid van ontbinding van het abonnement als er sprake is van een tekortkoming in de nakoming (art. 6:265 BW). Er zijn dus reeds mogelijkheden om tot een beëindiging van een abonnement te komen.

De leden van de ChristenUnie-fractie lezen dat de regering cumulatie van incassokosten wil beperken door bij termijnbetalingen beneden € 266,67 het bedrag te verlagen dat per gemiste termijn aan incassokosten mag worden gerekend. Deze leden vragen de regering om nader toe te lichten waarom voor dit bedrag is gekozen en in hoeverre dit daadwerkelijk bij zal dragen aan het terugdringen van excessieve cumulatie van incassokosten. Hoe verhoudt dit zich tot het verbod op stapelen van maandelijkse bedragen tijdens procedures? Ontstaan hierdoor niet onbedoeld situaties waarbij schuldenaren duurder uitkomen dan als een schuldeiser de maandelijkse incassokosten niet zou mogen stapelen? Hoe kijkt de regering hiernaar?

De helft van het huidige minimumbedrag van € 40 aan incassokosten kan een aanvaardbaar bedrag worden geacht om enerzijds een prikkel te geven aan de schuldenaar om alsnog tot betaling over te gaan voor de tweede en volgende termijnen binnen een periode van zes maanden en anderzijds om een nog redelijke vergoeding te vormen voor de verrichte incassowerkzaamheden. Met deze rekenmethode wordt tegemoetgekomen aan de wens om ongewenste cumulatie van incassokosten te beperken. Het maximumbedrag aan incassokosten komt per zes maanden op € 140 (€ 40 + 5x € 20 euro) uit, waar dit onder de huidige regeling € 240 (6 x € 40) kan zijn.

De regeling dient om ongewenste cumulatie van incassokosten voor buitengerechtelijke incassowerkzaamheden bij lage(re) termijnbedragen tegen te gaan. Wanneer er in het geheel geen stapeling zou mogen plaatsvinden bestaat er geen financiële prikkel meer om volgende in rekening gebrachte termijnen te voldoen. Met de nu voorgestelde regeling wordt de schuldenaar met lagere incassokosten voor de tweede en volgende afzonderlijk in rekening gebrachte termijn in een periode van zes maanden tegemoetgekomen, maar wordt ook nog steeds een vergoeding ontvangen door een schuldeiser voor afzonderlijk verrichte incassowerkzaamheden. Wanneer voor verschillende termijnen in een aanmaning wordt aangemaand vindt er geen samenvoeging van de verschillende termijnbedragen meer plaats voor de berekening van incassokosten, maar wordt alleen het hoogste bedrag dat voor een van de termijnen geldt (€ 40 of € 20) in rekening gebracht.

Zoals hiervoor in reactie op de vragen van de leden van de VVD-fractie is aangegeven betekent dat een schuldeiser die voor gemiste betalingen van januari en maart voor de eerste keer in maart in actie komt de gemiste termijnen in één aanmaning moet opnemen en hiervoor € 40 aan incassokosten in rekening brengen. Dit omdat er een bedrag van € 40 geldt voor de eerste termijn van zes maanden) en een bedrag van € 20 voor de tweede termijn. Voor vervolgens gezamenlijk

aangemaande termijnen van april en mei mag in totaal € 20 in rekening worden gebracht (voor deze derde en vierde termijn) gelden bedragen van € 20).

De leden van de ChristenUnie-fractie vragen of het klopt dat in een eerdere versie van het wetsvoorstel was opgenomen dat er per zes maanden maximaal € 40 aan incassokosten mag worden gerekend? Waarom heeft de regering nu toch voor het huidige voorstel gekozen?

In de consultatieversie van dit voorstel was gekozen voor het samenvoegen van vorderingen. In dat voorstel werden bij een nieuwe onbetaalde vordering de oorspronkelijke termijnbedragen in een periode van zes maanden samengevoegd. De bijbehorende incassokosten werden dan berekend over de vorderingen die open stonden en waarvoor eerder was aangemaand in die periode. Een schuldenaar kon zo bij het missen van bijv. drie termijnbetalingen van € 200, waarvoor steeds afzonderlijk was aangemaand, dan maximaal een bedrag van € 90 aan incassokosten in rekening worden gebracht (15% van € 600). Er werd voor de berekening van incassokosten geen rekening gehouden met deelbetalingen op de hoofdsom en daardoor mogelijke gewijzigde incassokosten om complexe herberekeningen van incassokosten te voorkomen. Gekozen was daarbij ook voor een periode van zes maanden om de overzichtelijkheid te dienen.

Op deze regeling is in de consultatiereacties kritiek geuit. De regeling werd te complex gevonden en niet goed uitvoerbaar. Dit heeft ertoe geleid dat deze is heroverwogen en is overgegaan tot het opstellen van een nieuwe, minder complexe en beter uitvoerbare regeling zoals opgenomen in het wetsvoorstel.

Zijn er nog andere opties om de cumulatie van incassokosten te beperken? Kan de regering dit in kaart brengen, zo vragen de leden van de ChristenUnie-fractie.

Bij de voorbereiding van dit wetsvoorstel is gekeken naar verschillende opties om ongewenste cumulatie van incassokosten tegen te gaan. Dit zijn: 1. een verplichting om alle openstaande termijnen samen te voegen voor de berekening van de incassokosten, ook als er reeds een aanmaning is verstuurd; 2. de introductie van een cumulatiestaffel (gecombineerd met het samenvoegen van openstaande vorderingen); en 3. het maximeren van het bedrag aan incassokosten dat per consument per periode in rekening mag worden gebracht, bijvoorbeeld door een specifiek percentage te gebruiken.

Zoals in de reactie op de voorgaande vraag is aangegeven is in de consultatieversie gekozen voor het samenvoegen van termijnen en is na de consultatie van dit wetsvoorstel de cumulatieregeling aangepast in de nu voorgestelde zin.

Toelichting Wijziging Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten[5]

6. Advies en consultatie

(…)
6.9 Cumulatieregeling voor termijnbetalingen van maximaal € 266,67

Opbouw cumulatieregeling

Het ATR, Cannock Incasso, Deurwaardersbelangen.nu, Intrum, de VIA en VNO-NCW hebben bezwaren geuit tegen de in artikel 2a van het Bik neergelegde regeling voor buitengerechtelijke incassokosten, omdat deze, kort samengevat, heel complex zou zijn.

De wijziging van het Bik volgt uit artikel 21 van de wet, waarin een achtste lid aan artikel 6:96 van het BW is toegevoegd. Hierin is geregeld hoe de incassokosten bij termijnbetalingen tot maximaal € 266,67 op grond van eenzelfde rechtsverhouding moeten worden berekend. In het nieuwe artikel 2a, eerste lid, van het Bik is die regeling nader uitgewerkt. Deze regeling beoogt ongewenste stapeling van incassokosten te voorkomen.

Bij de voorbereiding van artikel 6:96, achtste lid, van het BW zijn verschillende opties bezien om ongewenste opstapeling van incassokosten tegen te gaan. Dit betrof: 1. een verplichting om alle openstaande termijnen samen te voegen voor de berekening van de incassokosten, ook als er al een aanmaning is verstuurd; 2. de introductie van een cumulatiestaffel (gecombineerd met het samenvoegen van openstaande vorderingen); en 3. het maximeren van het bedrag aan incassokosten dat per periode in rekening mag worden gebracht, bijvoorbeeld door een specifiek percentage te gebruiken. In de consultatieversie van de wet was gekozen voor optie 1: het samenvoegen van vorderingen. In dat voorstel werden bij een nieuwe onbetaalde vordering de oorspronkelijke termijnbedragen in een periode van zes maanden samengevoegd. De bijbehorende incassokosten werden dan berekend over de vorderingen die open stonden en waarvoor eerder was aangemaand in die periode. Uit de consultatiereacties bleek dat deze regeling te complex werd gevonden en niet goed uitvoerbaar. Dit heeft ertoe geleid dat een nieuwe, minder complexe en beter uitvoerbare regeling in artikel 21 van de wet is opgenomen, die nader uitgewerkt is in het nieuwe artikel 2a van het Bik.

Van artikel 6:96, achtste lid, van het BW en artikel 2a van het Bik mag wel ten voordele, maar niet ten nadele van de consument schuldenaar worden afgeweken. Er mogen derhalve lagere bedragen in rekening worden gebracht. Ook mag een andere berekeningswijze worden toegepast, die bijvoorbeeld beter in het systeem van de schuldeiser past, zolang deze niet tot hogere kosten leidt voor de consument schuldenaar.

Zowel Deurwaardersbelangen.nu als Vesting Finance hebben zorgen geuit over het verlagen van de incassokosten voor opvolgende onbetaald gebleven termijnen, omdat hiermee volgens Deurwaardersbelangen.nu de prikkel zou verdwijnen om tijdig te betalen. Vesting Finance stelt zich op het standpunt dat het onredelijk is dat de incassodienstverlener minder in rekening mag brengen, terwijl de invulling van incassowerkzaamheden uitgebreider wordt dan wel onveranderd blijft.

Met de regeling in artikel 2a van het Bik wordt tegemoetgekomen aan de wens om ongewenste stapeling van incassokosten tegen te gaan. Het maximumbedrag aan incassokosten komt per zes

[5] *Stb.* 2024, 44.

maanden op € 140 (€ 40 + 5x € 20 euro) uit, waar dit onder de huidige regeling € 240 (6 x € 40) kan zijn. De helft van het huidige minimumbedrag van € 40 aan incassokosten moet als een aanvaardbaar bedrag worden geacht om enerzijds een prikkel te geven aan de schuldenaar om alsnog tot betaling over te gaan voor de tweede en volgende termijnen binnen een periode van zes maanden en anderzijds om nog een redelijke vergoeding te vormen voor de verrichte incassowerkzaamheden.

VCMB stelt dat de regeling in artikel 2a van het Bik in strijd is met artikel 6 van richtlijn 2011/7/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties (hierna: de richtlijn). VCMB wijst erop dat hieruit volgt dat bij handelsovereenkomsten direct een bedrag van € 40 is verschuldigd en dat de schuldeiser daarnaast een redelijke schadeloosstelling moet kunnen vorderen als een advocaat of een incassodienstverlener wordt ingeschakeld.

De richtlijn is geïmplementeerd in artikel 6:96, vierde lid, van het BW. In artikel 6 van de richtlijn is voor alle handelstransacties voorzien in een gestandaardiseerde minimumvergoeding voor invorderingskosten (redelijke kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte als bedoeld in artikel 6:96, tweede lid, aanhef en onder c, van het BW) van ten minste € 40. Op grond van artikel 6:96, vierde lid, kan hiervan niet ten nadele van de schuldeiser worden afgeweken. Indien er meer kosten zijn gemaakt voor de buitengerechtelijke invordering van de factuur, kan ook aanspraak worden gemaakt op vergoeding van aanvullende kosten. De in artikel 2a van het Bik opgenomen regeling ziet op de vergoeding bedoeld in artikel 6:96, achtste lid. Uit dit artikellid volgt dat het moet gaan om een aanmaning als bedoeld in art. 6:96, zesde lid. Dit is de zogenoemde veertiendagenbrief die aan een consument schuldenaar moet worden verzonden. De incassokosten zijn pas verschuldigd als binnen de geldende termijn van veertien dagen niet betaald wordt. Een dergelijk aanmaning geldt niet bij handelstransacties. Op grond van het artikel 6:96, vierde lid, van het BW is de vergoeding in geval van een handelsovereenkomst zonder aanmaning verschuldigd. De regeling in artikel 2a is dan ook niet in strijd met de richtlijn.

Online rekentool

De Consumentenbond heeft in overweging gegeven om een online tool te ontwikkelen, zodat schuldenaren eenvoudig kunnen controleren of de berekening van de incassokosten juist is. Bestaande tools zijn ontwikkeld door de markt en de Consumentenbond geeft de voorkeur aan een tool van de overheid, zodat deze onafhankelijk en correct de incassokosten berekent. Ook Incompanycasso heeft om een rekentool gevraagd ten behoeve van de incassodienstverleners.

Er wordt geen online tool voor de berekening van incassokosten ontwikkeld. Op de website van de rijksoverheid[6] staat hoe de incassokosten worden berekend. Daarbij zal ook de nieuwe regeling met betrekking tot incassokosten bij termijnbetalingen tot maximaal € 266,67 aandacht krijgen. Op de website wordt doorgelinkt naar de rekentool van Schuldinfo.[7] Hierbij wordt vanuit gegaan dat deze tool ook beschikbaar zal zijn om na inwerkingtreding van de wet en het besluit de incassokosten op juiste wijze te berekenen.

(…)

Paragraaf 9 Wijziging Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten

In artikel 21 van de wet is een achtste lid aan artikel 6:96 van het BW toegevoegd, waarmee wordt beoogd de ongewenste stapeling van incassokosten bij termijnbetalingen van maximaal € 266,67

[6] Hoeveel betaal ik voor incassokosten? | Rijksoverheid.nl
[7] www.schuldinfo.nl

tegen te gaan. Op grond van artikel 6:96, achtste lid, zijn de incassokosten voor termijnbetalingen op grond van eenzelfde overeenkomst afhankelijk van het aantal na aanmaning niet tijdig betaalde termijnen binnen een periode tot zes maanden geleden. Er wordt bij elke nieuwe aanmaning zes maanden teruggekeken voor het in rekening brengen van incassokosten. De regeling geldt alleen voor termijnbetalingen met een maximum van € 266,67 per maand. Voor achterstallige betalingen van bedragen van meer dan €266,67 mag de schuldeiser hogere incassokosten in rekening brengen. Het achtste lid regelt verder dat in het Bik de nadere regels over de vergoeding van de incassokosten bij deze termijnbetalingen bevat en dat daarin eveneens, in afwijking van het zevende lid, de vergoeding wordt bepaald in het geval één aanmaning meerdere termijnbetalingen betreft. Van artikel 6:96, achtste lid, van het BW en artikel 2a van het Bik mag niet worden afgeweken ten nadele van de consument schuldenaar, maar wel ten voordele.20 Schuldeisers mogen dus ook lagere bedragen in rekening brengen of hun eigen berekeningswijze blijven toepassen, zolang dit niet tot hogere kosten leidt voor de schuldenaar.

Artikel 9.1 Nieuw artikel 2a

Artikel 9.1 voegt artikel 2a aan het Bik toe. In artikel 2a wordt voor de hiervoor in artikel 6:96, achtste lid, van het BW vermelde twee gevallen de hoogte van de vergoeding voor incassokosten vastgesteld.

Eerste lid

In het eerste lid is geregeld dat de incassodienstverlener na een aanmaning voor een achterstallige betaling van maximaal € 266,67 in een periode van zes maanden voor de eerste termijnbetaling van maximaal € 266,67 een bedrag van maximaal € 40 en voor volgende van deze termijnbetalingen € 20 aan incassokosten in rekening mag brengen. Deze bedragen voor de eerste en daarop volgende termijnbetalingen zijn al in de memorie van toelichting bij de wet aangekondigd.21 Bij elke nieuwe aanmaning wordt zes maanden teruggekeken voor het in rekening brengen van incassokosten.

Gemiste termijnen binnen zes maanden	Termijnbedrag	Hoogte incassokosten
1e maand	max € 266,67	€ 40
2e maand	max € 266,67	€ 20
3e maand	max € 266,67	€ 20
4e maand	max € 266,67	€ 20
5e maand	max € 266,67	€ 20
6e maand	max € 266,67	€ 20

Als de schuldeiser op grond van de regeling als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van het Bik voor elke

achterstallige termijnbetaling van maximaal € 266,67 een afzonderlijke aanmaning stuurt, bedraagt het maximumbedrag aan incassokosten na zes maanden € 140 (€ 40 + 5 x € 20 euro). Zonder deze regeling zouden de maximale incassokosten voor termijnbetalingen van €266,67 na zes maanden afzonderlijk aanmanen per termijnbetaling € 240 (6 x € 40) bedragen.

Artikel 2a, eerste lid, van het Bik werkt als volgt uit.

Bijvoorbeeld: een schuldenaar verzuimt voor het eerst in zes maanden de termijnbedragen van € 200 van januari 2022, maart 2022, april 2022, mei 2022 en december 2022 te betalen.

Wanneer voor het termijnbedrag over januari 2022 wordt aangemaand en tijdige betaling uitblijft, is de schuldenaar maximaal € 40 aan incassokosten verschuldigd. Voor de gemiste termijnen in maart 2022, april 2022 en mei 2022 mag dan telkens € 20 aan incassokosten in rekening worden gebracht (respectievelijk tweede, derde en vierde niet betaalde termijn binnen zes maanden). Over de gemiste termijn in december 2022 mag de schuldeiser weer € 40 aan incassokosten rekenen. De afgelopen zes maanden zijn geen betalingen gemist, waardoor voor de berekening van incassokosten weer bij de eerste termijn wordt aangevangen.

Maand	Termijnbedrag	Hoogte incassokosten
Januari	€ 200	€ 40
Maart	€ 200	€ 20
April	€ 200	€ 20
Mei	€ 200	€ 20
December	€ 200	€ 40

In het geval een van de termijnbedragen uitkomt boven € 266,67 geldt hiervoor de bestaande regeling van artikel 2 van het Bik (15% van de hoofdsom). Ook deze termijn voor een hoger bedrag telt mee voor de termijn van zes maanden om terug te kijken naar het aantal aanmaningen in die periode. De regeling voor de lagere incassokosten voor vervolgaanmaningen binnen zes maanden geldt niet. Die regeling geldt uitsluitend voor termijnbedragen met een maximum van €266,67.

Stel dat in het gegeven voorbeeld de termijnen van januari 2022 en maart 2022 € 200 bedragen, de termijn van april € 280 bedraagt en van mei 2022 € 200. Wanneer in mei 2022 zes maanden wordt teruggekeken bedragen de afzonderlijke incassokosten € 40, € 20, € 42 (15% van de hoofdsom € 280) en € 20. Wanneer ook in september 2022 een termijn wordt gemist van € 280 en in december 2022 weer een termijn van € 200, geldt dat bij aanmaning in december 2022 zes maanden wordt teruggekeken naar de periode tot en met juli. Als de termijn van september 2022 niet mee zou tellen, zou december de eerste aanmaning in zes maanden betreffen en zou er € 40 aan incassokosten in rekening kunnen worden gebracht. Nu de termijn van september 2022 wel meetelt, is de aanmaning van december 2022 de tweede aanmaning en bedragen de incassokosten voor deze termijn € 20.

Maand	Termijnbedrag	Hoogte incassokosten
Januari	€ 200	€ 40
Maart	€ 200	€ 20
April	€ 280	€ 42
Mei	€ 200	€ 20
September	€ 280	€ 42
December	€ 200	€ 20

Tweede lid

In het tweede lid is geregeld dat in geval van één aanmaning voor meerdere termijnen het hoogste bedrag aan incassokosten geldt dat voor een van de betreffende aangemaande termijnen in rekening kan worden gebracht. 22 Hiermee wordt van artikel 6:96, zevende lid, van het BW afgeweken. Het gaat om een aanmaning voor meerdere termijnen, waarvoor tenminste voor één termijn de laagste vergoeding van € 40 geldt. Wanneer er meerdere openstaande termijnen zijn, moet steeds worden bezien of het gaat om een of meerdere termijnen lager dan € 266,67. Is dit het geval, dan is niet de regeling van artikel 6:96, zevende lid, van het BW van toepassing, maar artikel 2a, tweede lid, van het Bik. De schuldeiser mag dan alleen de incassokosten behorend bij het hoogste termijnbedrag van de afzonderlijke gemiste termijnen in rekening brengen en dus niet de incassokosten behorend bij de opgetelde termijnbedragen.

De regeling van artikel 6:96, zevende lid, van het BW houdt in dat in de situatie dat een schuldenaar voor meerdere opeisbare vorderingen kan worden aangemaand, dit in één aanmaning moet plaatsvinden. De openstaande hoofdsommen worden dan voor de berekening van de incassokosten bij elkaar opgeteld. Wanneer voor het eerst wordt aangemaand na het missen van bijvoorbeeld drie termijnbetalingen van € 200 moeten deze hoofdsommen worden samengevoegd en worden de incassokosten berekend over een bedrag van (3 x € 200 =) € 600. De incassokosten bedragen dan € 90 (15% van € 600).

Artikel 2a, tweede lid, van het Bik werkt als volgt uit.

Als een schuldenaar verzuimt zijn termijnbedragen van € 200 van januari 2022, maart 2022, april 2022, mei 2022 en december 2022 te betalen, kan de schuldeiser vanaf januari 2022 aanmanen. Als de schuldeiser voor de eerste keer in maart 2022 in actie komt, moet de schuldeiser de gemiste termijnen van € 200 van januari 2022 en van € 200 van maart 2022 in één aanmaning opnemen. Hiervoor mag de schuldeiser € 40 incassokosten in rekening brengen. Dit is het bedrag dat de schuldeiser als incassovergoeding voor de eerste gemiste termijnbetaling van januari 2022 in rekening had kunnen brengen als daarvoor een afzonderlijke aanmaning was verstuurd. Voor een

afzonderlijke aanmaning van de gemiste termijnbetaling van maart 2022 had de schuldeiser een bedrag van € 20 in rekening kunnen brengen. Op grond van artikel 2a, tweede lid, mag in dat geval alleen het hoogste van de twee bedragen, in dit geval dus €40, in rekening worden gebracht.

Als de schuldeiser voor de termijnen van € 200 van april 2022 en mei 2022 gezamenlijk aanmaant, mag de schuldeiser in totaal € 20 in rekening brengen. Bij afzonderlijk aanmanen geldt voor beide termijnen een bedrag van €20 per termijn omdat het de derde en vierde termijn binnen een periode van zes maanden betreft. Wanneer de termijn van april 2022 niet € 200, maar € 280 bedraagt, mag bij de gezamenlijke aanmaning voor april 2022 en mei 2022 € 42 in rekening worden gebracht. Een van de openstaande termijnen is lager dan € 266,67, zodat de vergoeding als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van het Bik van toepassing is, en voor € 280 bedraagt de incassovergoeding € 42 (15% van € 280).

Als de schuldeiser pas in december 2022 één aanmaning verstuurt voor de gemiste termijnen van € 200 van april 2022, € 200 van mei 2022 en € 200 van december 2022, mag hij hiervoor € 40 aan incassokosten in rekening brengen. Dit komt omdat bij de laatste gemiste termijn, december 2022, geldt dat de zes maanden daaraan voorafgaand niet is verzuimd te betalen en voor de berekening van incassokosten weer bij de eerste termijn wordt aangevangen.

Maand	Termijnbedrag	Hoogte incassokosten bij afzonderlijk aanmanen	Aanmaning	Hoogte incassokosten bij gezamenlijk aanmanen
Januari	€ 200	€ 40		
Maart	€ 200	€ 20	Aanmaning voor januari en maart	€ 40
April	€ 200/ € 280	€ 20 /€ 42		
Mei	€ 200	€ 20	Aanmaning voor april (€200) en mei	€ 20
			Aanmaning voor april (€ 280) en mei	€ 42
December	€ 200	€ 40	Aanmaning voor april, mei en december	€ 40